

JÉZUS NEVÉNEK HATALMÁBAN

2016. szeptember 18.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Mindig öröm az, amikor együtt van a család, és az Úr gyermekei egybegyűjtve, az Ő szárnyai alá gyűjtve vannak ezen a helyen. A *gyülekezet* erről szól, ahol egybekapcsolódnak a szívek, ahol az Ő szeretete átjár minket, és a talaj elő van készítve a gyönyörű dicséret, imádat által. Most befogadjuk az Igét! Elő van készítve a talaj erre, hogy jó földbe hullik a mag.

Belehullik a jó földbe, és a *mag tudja a dolgát*. A magot nem kell megtanítani, arra, hogy teremjen, mert ha almamagot teszel a földbe, nem kell megparancsolni neki, hogy almát teremjen. Kell egy ilyen imát elmondani? Nem!

Jézus, amikor azt mondta, hogy *új parancsolatot* adok néktek, hogy egymást szeressétek, a szeretet parancsolatát, azt még az Ószövetség idején mondta azoknak a tanítványoknak, akik még *nem voltak újjászületve*. Neked, aki *újjá vagy születve*, neked teljesen ösztönösen és természetesen a szellemi birodalomban egyértelmű, hogy *te csak szeretetben* tudsz járni.

Nem neked szól az a parancsolat. Te már azt egyszerűen *megéled*, mert a mag ott van a szívedben. Ha megadod magad ennek a gyönyörű szeretetnek, akkor csak egyszerűen mást nem tudsz, csak szeretetben járni, *szeretetgyümölcsöket* teremni, mert mi már nem parancsolatból járunk szeretetben, mi megéljük azt.

El van ültetve az a mag, és gyümölcsként megláttatik az életünkön. Nagy baj van abban az esetben, ha az ember parancsolatból jár szeretetben, mert akkor valami más van a szívében, akkor nem szeretet van a szívében.

Az almafának nem kell megparancsolni, hogy almát teremjen. Szoktál kimenni a kertbe? Odaállni az almafa tövébe: megparancsolom neked, hogy almát teremjél az idén? Nem teszünk ilyet. Az a mag tudja a dolgát.

Ha újjászületté, akkor minden ott van a szívedben, csak *helyet kell adni* neki, és az gyönyörűen fogja munkálni az életedet. Ha engedelmes vagy az Igének, akkor az munkálni fog téged, *elváltoztat* az Úr képére és a hasonlatosságára, elkezded *ragyogni*.

A főpapunknak a feladata, hogy az Atya dicsőségét ragyogja a gyülekezetre. Te pedig a gyülekezetben azt az elhívást kaptad, hogy az Ő *dicsőségét ragyogd* a világra. Ez egy elhívás. Erre kaptunk elhívást, hogy kell, hogy ragyogjuk azt a dicsőséget, amit belül hordozunk, és átadjuk ennek az elhaló, pusztuló elveszett világnak. Ez a dolgunk.

Ragyogjuk ezt a dicsőséget! Így fogunk ma belenézni az Igébe, tudván, hogy ezek a gyönyörű magok, amiket a Szellem által szólunk, ma *belehullanak a szívedbe*, és ha nem először hallod, akkor is ugyanígy történik.

Akkor már *öntözések* lesznek, és elkezdnek ezek a magok gyönyörködni az Úr Igéjében, növekedni, teremni kezdenek, és egyszerűen csak megváltozik az életünk ez által. Azt vesszük észre, hogy nem olyanok vagyunk, mint tavaly ilyenkor voltunk. *Előrehaladás* van Isten országában. Ezért oly csodálatos az Úrral együtt járni, az Ő örömeiben lenni.

A János evangéliumban szeretnék kezdeni, egy ígerészt felolvasni, ami nagyon-nagyon gyönyörűen fogja hozni azt az egységet, amit az Úr nekünk elrendelt ebben az Újszövetségben, az új teremtésben. Ma *Jézus nevének a hatalmáról* szeretnék prédikálni, Igét szolgálatni. Így szeretem legjobban mondani, hogy Igét szolgálatni. A Szellem pedig munkálja.

JÁNOS 15,1–5.

1. Én vagyok a szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.

Ezt Jézus mondja a tanítványoknak. Az *igazi szőlőtő*. Ezek szerint vannak *más szőlőtövek* is, amire rá tudjuk kapcsolni az életünket, ha nem vagyunk óvatosak. Igazi szőlőtő. Mondd, kérlek: igazi szőlőtő! Ez Jézus, az igazi szőlőtő. Az én Atyám a *szőlőműves*, aki munkálja azt a szőlőt, hogy gazdagon teremjen.

2. Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz, mind- azt, pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.

Létezik olyan, hogy benne vagyunk ebben a gyönyörű szőlőskertben és nem termünk? Mi biztosan nem ilyenek vagyunk! Itt vagyunk, *gyülekezetbe járunk*, buzgók vagyunk, és az a cél vezérel minket, hogy *sokat teremjünk*.

Jézus azt mondja, hogy minden szőlővesszőt, ami énbennem gyümölcsöt *nem terem*... – ezt a részt ne folytassuk, erről van egy külön tanítás! ...Mindazt pedig, amely gyümölcsöt *terem* – és ez a mi részünk, mert mi itt vagyunk a gyülekezetben, és lüktet bennünk ez a szeretet, megtisztítja. Ezt végzi az Ige. Megtisztít bennünket! Megtisztít, hogy még több gyümölcsöt teremhessünk. Látod? Ez az osztályrészünk.

Átjár minket az Ő élete. A szőlőtőnek és a szőlővesszőnek *ugyanaz a szőlőnedv* hozza a táplálást. *Ugyanaz az élet* folyik a szőlőtőben és a szőlővesszőben. Olyan *egységben* van a szőlőtő a szőlővesszővel, hogy nem lehet őket különválasztani egymástól. Ha bemegyünk a szőlőskertbe, nem látunk olyat, hogy a szőlőtőnek és a szőlővesszőnek külön élete lenne.

Nem. Együtt vannak, együttműködve jönnek elő a gyönyörű hajtások, a virágok, és a gyümölcs. A szőlőtő és a szőlővessző *egysége által* jön elő, és ezt a hasonlatot hozza nekünk itt Jézus, hogy mi és Ő ilyen *kapcsolatban* vagyunk egymással.

Itt tehát nem az jelentetik ki, hogy mi például küldöttek lennénk. Hogy elküld minket, hogy hirdessük az Evangéliumot. Mert ezt is olvassuk a Bibliában, hogy van, hogy *kiküld* minket. De például Mózeset is kiküldte egy feladatra az Úr, és el kellett mennie, hogy kiszabadítsa az ő népét Egyiptomból.

Vagy ha olvassuk Ábrahámot. Ábrahámot Isten *barátjának* nevezte. De még ott sem olvassuk ilyen egységről, hogy azt mondta volna neki az Úr, hogy a szőlőtő én vagyok, és ti pedig ezek a szőlővesszők vagytok. Ábrahámot barátjának nevezte, de nem volt jelen ez az egység.

Lehetünk az *Úr képviselőjében* egy munkában, de ez az egység az fölött van. Egyek lenni az Úrral. Egy olyan *egységet* fejez itt ki az Úr, és érdekes, hogy a Máté, a Márk, és a Lukács evangéliumokban nem kerül ez említésre.

Amikor Jézus ezt mondta, az egyedül Jánosnak fogta meg a szívét. János apostolnak, és így le tudta írni a Szellem ihletésére. *Megragadta* őt ez az *egység*. Mert mi nem csak úgy bolyongunk itt a világban, és próbáljuk megharcolni a hitharcainkat. Szó nincs erről. Egyek vagyunk az Úrral. Egy ilyen *egységben élünk* az Úrral.

A *szőlőnedv*, a Szent Szellem ereje átjárja. Ugyanaz az élet, ami Jézusban, a szőlőtőben van, járja át a szőlővesszőket, hogy tudjanak többet teremni, sőt *megtisztítja* őket, hogy még *több gyümölcsöt* teremhessenek. Ez valami fenséges kép erről az egységről, amit nekünk Isten szán az új teremtésben, a Krisztus Testében.

Ha például gyógyulást keresel, és nehezen jön ez a gyógyulás, vagy nem akar megnyilvánulni, ahogy hiszed, akkor azt szoktam javasolni, hogy a gyógyulásról szóló igeversek mellett – az 1Péter 2,24, amit jól ismerünk – kezdj el meditálni ezen a képen! Jézus mindig olyan *képeket* adott, amiket egyszerűen magunk elé tudunk képzelni.

Szőlőskertbe mindannyian jártunk már az életünkben, ha van kertünk, ha nincs. Láttunk már szőlőtőt. Minden évben formálódik, és a tövek göcsörtösek, kiszáradhatnak, de van neki növekménye, és vannak *új hajtások*.

Ezekben az új hajtásokban *megjelenik az élet* olyannyira, hogyha lemetszel tavasszal egy hajtást, amiről úgy gondolsz, hogy nem odavaló, akkor csepegni fog ez a szőlőnedv, annyira folyik az élet. Annyira folyik az az élet.

Egy ilyen képet hoz nekünk Isten, hogy lásd magad, hogy az *Ő élete átjár* téged! Az *Ő élete*, ez az örök élet átjár téged. Ennek az örök életnek pedig meg kell látszódnia a testünkben, a mi életünkben. Az megtisztít minket. Itt írja. Mitől? Mindentől, ami nem odavaló.

Megtisztít a betegségtől, a fájdalomtól, a rossz gondolatoktól, a depressziótól, a világ minden bajától, bűjától, rossz közösségektől. Elkezd munkálkodni az életünkben. Kérlek, hogy szánjál időt arra, hogy ezen elmélkedj!

Mert ha ebben látod magad, hogy hova lettél elhelyezve Isten királyságában, hogy a *jézusi szőlőtőre* lettél életre hívva, és ez az élet kering benned, óriási változások jönnek. Az isteni erő elkezd munkálkodni, mert *helyet adsz* neki, ahogy látod magad benne.

Ez az *erő* elkezd munkálkodni. Ez az erő utat tör magának. A *kenet utat* tör magának Isten akarata felé, és hozza az *Ő* akaratát az életedbe. Egyszerűen elő kell jönnie! Jézus így folytatja:

JÁNOS 15,1–5.

3. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek.

Ezek a tanítványok. Akik még *újjászületve sem* voltak, de Isten Igéje, ahogy Jézus Krisztus által elhangzott, ez az *Ige megtisztította* őket. Azt mondja: tiszták vagytok a beszédek által, amelyeket én szólok néktek. Itt mond egy nagyon-nagyon fontos *útmutatást* Jézus.

4. Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok.

Létezik az, hogy úgy járjuk az életünket, hogy most már nem annyira vagyunk az Úrban, mint mikor újjászülettünk? El lehet *távolodni* a keskeny ösvényen az Úrtól, hogy már nem vagyunk Őbenne, mint amikor kezdtük. Az az első szerelem elveszett. Hova lett az az első szerelem? Azt mondja, hogy *maradjatok énbennem!*

Mindig nézni kell, hogy teljesen az Úrban vagyok? Minden tekintetem, minden gondolatom ott van az Úrban? Minden cselekedetem ott van az Úrban? Ha nem, akkor jönnek a *kiigazítások*. El kell végezni az Ige tükrében.

Jézus felhívja a figyelmünket: maradjatok *énbennem!* Ez egy *lakozás*. A te Úrban való lakozásodról szól. Amióta újjászülettünk, történik ez. Mond egy *másik lakozást*: és én *tibennetek*. Az Úr Jézus Krisztus pedig bennünk vesz egy lakozást. Így jön létre egy *teljes képviselő*.

Amikor te az Úrban való lakozásodról beszélsz, hogy te az Úrban lakozol, az azt jelenti, hogy Ő téged a mennyben, az *Atya előtt képvisel*. Amikor az Atya Jézusra néz, akkor téged lát. Mert te ott lakozol az Úr Jézusban. A menny minden egyes áldása, és a mennynek a gazdag világa mind a tiéd, mert te Őbenne vagy. Ez egy lakozás.

Maradjatok *énbennem*, mondja Jézus. Mit jelent az, hogy Jézus is bennünk marad? Az is egy lakozás. Ő bennünk életet vesz, *bennünk él*. Az Ő élete. Ez azt jelenti, hogyha te itt a földön *kijelented a Jézus nevét*, akkor az olyan, *mintha Ő szólna*, mert Őt képviseled.

Maradjatok *énbennem*, és én *tibennetek*. Ez egy *kettős lakozás*, látod-e? Hozzáteszem, hogy az Úr mindig hűséges. Tartsuk ezt szem előtt! Az Úr ezt hozza elő. Miért mondja ezt? Azért mondja ezt a lakozást, miként a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától.

Próbáld meg! Vágd le azt a szőlővesszőt, vidd be a szobába! Még ha a vázába teszed is, meg teszel tápsót, meg mindenfélét, elmondod a legmagasságosabb imát, akkor sem fog teremni, mert *nincsen táplálás*. Nem a helyén van, nem a szőlőtőn van, ahova Isten őt rendelte. Ahol az életét adta.

Miképpen a szőlővesszőn nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a *szőlőtőkén marad*. Csak ott tudja átjárni ez az erő. Az az isteni erő, ami meg kell, hogy látszódjon az éltünkben. Akképpen ti sem, hanemha *énbennem maradtok*. Ez egy lakozás.

Ez az *Úrban való maradás*, ott lakozunk, ott maradunk, ott élünk, ott vannak a gondolataink, ott vannak a kívánságaink, ott vannak a vágyaink, Őbenne. Nem távolodunk el. Nem tévelygünk, és nem kezdjük a saját életünket élni többé, ugyanis most már azt az életet éljük, amit Ő kíván bennünk.

Már többé nem a magunké vagyunk, hanem valaki lakozik bennünk, és az Ő élete kell, hogy megjelenjen! Ez az az élet, amire *elhív* minket Jézus. Ebben az életben nincs betegség. Biztos lehetsz benne. Ha gyógyulást keresel, meditálj ezen!

A meditáláson azt értem, hogy *mélyedj el* az Igén, csendesedj el, vedd elő újra, tedd a szemed elé! Mondogassad, újra vedd elő szavanként, vegyél magadhoz minden szót, és gondolkodj el rajta! Hadd járjon át ennek az igazsága! Jézus mondja, Jézusnak minden szava igazság.

Itt van a *kulcsa* az életünk sikerének. Amit csak *elgondolsz*, meglesz neked. Mikor? Ha Őbenne vagy. Mert mehetünk ki a világba, és gondolhatunk szanaszét mindenfélét, de ha nem vagyunk Őbenne, akkor nincs az az élet, ami támogat minket.

Újra megismétli Jézus. Ha valamit *megismétel* Jézus, azt kívánja, hogy még jobban *figyeljünk oda* rá. Evvel kezdte az első versben, most megismétli:

JÁNOS 15,1–5.

5. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki *énbennem marad*, én pedig *őbenne*, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

Újra itt ez a lakozás. Jelentsd ki, hogy én az Úr Jézusban maradok! Ott van a mi elplántált helyünk. *Két lakozás*. Mi az Úrban, és az Úr mibennünk lakozik. Így van Ő képviselve a földön, hogy benned lakozást vesz, és ha *kiejted* Jézus nevét, az Ő *teljhatalma* jelen lesz. Olyan, mintha Ő szólta volna, Ő parancsolta volna. Ez rendelkezésünkre áll ebben az életben.

Kijelenti újra Jézus: *nálam nélkül* semmit sem cselekedhettek. Semmit nem cselekedhettek! Döbbenetes! Próbáljuk a saját erőnkől sokszor, nekimegyünk fejfel a falnak, de nincs ott az az erő, ami támogat minket.

Jézus mondja: én benne vagyok abban? Ha nem, ha nálam nélkül lépsz, az egyenlő a semmivel. Nálam nélkül *semmit* nem cselekedhettek! Az terem *sok gyümölcsöt*, aki ebben a *lakozásban* van. Én őbennük, ők énbennem.

Hogy Ő énbennem lakozik, az azt jelenti, hogy én köteles vagyok az Ő gondolatait keresni, az Ő *gondolatait* gondolni, az Ő szavait szólni, az Ő szavain meditálni, és csak azokat szólni, mert különben ez a lakozás nem teljes.

Akkor jön az, hogy nem teremjük meg azt a sok gyümölcsöt, amit szeretnénk, mert az Úr Jézus Krisztus *nélkül* semmit sem cselekedhetünk. Fejünkbe száll a nagy dicsőség, amikor az Úr elkezd használni minket, főleg a legelején, amikor bejövünk a királyságba és újjászületünk. Minden imánkra azonnal jön a válasz és örvendezünk, és jön az első szerelem, ahogy megismerjük ezt a békességet, ezt a szeretetet.

Azt hisszük, hogy most már mi vagyunk a „Jani”. És minden Janitól elnézést kérek, de meg kell azt látnunk, hogy az nem a mi nagy tudásunk, vagy a mi nagy képességünk, vagy a mi sok jó tehetségünk által van az Ő ereje bennünk, ami elkezd megjelenni.

Jézus itt tudomásunkra hozza, hogy nélküle semmit sem cselekedhetünk. Az Ő ereje nélkül a gyógyulás sem fog jönni, akármennyire szeretnénk. Meg kell nézni ezt a lakozást, hogy te Őbenne, és Ő tebenned. Akkor jön, amit keresel. Az Ő ereje által. Dicsőséget adunk Istennek!

Ezt a képet megőrizzük most, ezt a *szőlőtő–szőlővessző* képet, és megnézzük, hogy ez az élet, amikor Őt befogadjuk, azt mondja, hogy én őbennük kell, hogy lakozzak. Jézus benned lakozik, ugye, mert újjászületél? Benned lakozik!

Jól érzi-e magát benned? Szoktál-e ebben a közösségben hozzá *szólni*? Keresed-e azt, hogy Uram, mi az, ami *kedves* neked ebben a közösségben? Mit tegyek, vagy mit ne tegyek? Szoktad-e, vagy pedig önkényuralom van ebben a házban? Nagyon fontos dolgok ezek, amin érdemes elgondolkodni, hogy gyümölcsöző legyen ez a szőlőtő–szőlővessző kapcsolat az életünkben.

JÁNOS 1,12–13.

12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;

Valakik. Mi mind olyanok vagyunk, akik befogadtuk Őt. Ahhoz, hogy Ő bennünk lakozzon, be kellett fogadnunk Őt. *Befogadtuk Őt*. Ezt a gyönyörű romolhatatlan életet, Őt, a Jézust, a *jézusi életet*.

Nézd meg, mi a következő igazság, amit meg kell tudnod: Valakik pedig befogadták Őt, *hatalmat adott* azoknak. Ő nem jön üres kézzel a házba. Hatalmat adott azoknak. Ez a hatalom olyan *valóság*, ahogy Jézus maga valóságos.

A csodálatos király, a mennyek királya. Hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek. A *fiak uralkodnak*. A gyermekek megszületnek. Először Isten *gyermekai* leszünk, aztán *fiakká* cseperedünk, hogyha ez a táplálás folytonos. A fiaknak adott hatalmat. Hatalmat, hogy tudják *gyakorolni* a hatalmukat.

Nem kiskorúak ülnek a trónon. A *fiak ülnek* ott, akik tudnak *uralkodni*. Azoknak van hatalmuk az életben. Hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az *Ő nevében* hisznek. Mikor fogsz tudni uralkodni az életedben? Hogyha ebben a csodálatos névben, az *Ő nevében erőteljes a hited*. Akik az *Ő nevében* hisznek.

Az *Ő* nevéről szeretnék egy nagyon keveset ma szólni, mert rengeteg hely jöhetne most, amerre mehetnénk tovább, a Szent Szellem vezet majd minket, az *Ő* nevében. Akik az *Ő nevében hisznek*. Tegyük fel a kezünket, ha hiszünk az *Ő* nevében!

Az *Ő* nevében hatalmunk van. Parancsolhatsz ebben a névben. *Hatalmad* van ebben a névben, mert az *Ő* fia lettél, és úgy lettél, hogy nem a vérből születtél, és nem a testnek akaratóból születtél. Nem a férfiúnak az indulatából születtél, az a testünk, ami megszületett, de hogy Istennek a fiaivá lehessünk, úgy írja, mi *Istentől születtünk*.

JÁNOS 1,12–13.

13. Akik nem vérből, sem a testnek akaratóból, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istentől születtek.

Szoktál-e azon gondolkodni, hogy ki a te Atyád? Hogy maga a mennyeknek az Istene, a mindenható Isten, a Teremtő az *Atyáddá lett*, mert Tőle születtél. Egyszerűen megszületünk Tőle. Vagyunk ezen a világon, de most már nem úgy vagyunk, mint eddig, mert most már, hogyha hiszünk ebben a névben, amiben újjá is születtünk, akkor ebben a névben hatalmunk van. *Parancsolhatunk* ebben a névben.

Ha *kiejted Jézus nevét*, az egész szellemi birodalom vigyázzba áll, és *engedelmeskedik*. Ez jelenti, hogy hatalmunk van, és uralkodhatunk ebben a névben, ha hiszünk ebben a névben. Mi képviseljük Őt. Ő bennünk lakozik, és ha *kiejtjük* ezt a nevet, az egész szellemi birodalom *mozgásba indul*. Amit parancsoltál, az meglesz. Királyként, fiakként uralkodunk. Itt van leírva, ha valakik *befogadták Őt*. Ő benned lakozik?

Szólótó és szőlővessző vagyunk-e ilyen viszonylatban? Egyek lettünk, egy *egységet* hoz elő. Ha te itt *parancsolsz*, az olyan, *mintha Ő állna itt és szólna* azt, mert a Jézus nevében mondtad. Ezt hozza nekünk a *Jézus neve*.

Ezen nem gondolkodunk eleget, úgy érzem, legalábbis engem megintett a Szent Szellem az elmúlt időkben. Többet kell fontolgatnom, hogy *mit jelent az*, mikor kijelentem, hogy *Jézus nevében*. Belegondolok-e abba a hatalomba, ami nekem adatott? Használok-e, élek-e vele úgy, ahogy *Ő* elvárja tőlem?

Hisz a *név* valóban *el tud végezni mindent*, amire itt a földön hivatott. Uralkodhatunk ebben a névben. Ez a név nekünk adatott ugyanis, mert nemcsak arról van szó, hogy teljesen eggyé lettünk, a szólótó és a szőlővessző, és mi vagyunk ezek a vesszők, amiken *keresztül* az Atya elő akarja hozni a termést, hanem annyira *egyek* lettünk, hogy nekünk *adta a nevét*, hogy megbízott minket.

Amikor a férj és a feleség az oltár elé lépnek, és a férfi elveszi feleségül a szerelmesét, attól a pillanattól jogosult a nő, hogy használhatja a férje nevét. XY-né lesz, Szabóné lesz. Addig azt a nevet nem viselhette. Most, hogy *egybekeltek* és eggyé lettek, mostantól kezdve kijelentheti, hogy én Szabóné vagyok. Megkapta azt a nevet?

És *megkapta* a név jogkörével rendelkező *minden áldást*, vagyont, birtokot, örökséget, áldásokat, ingó és ingatlan, minden az övé lett. Mert az oltár elé vitte, és *eggyé lettek*. Így *kapunk* mi egy nevet, amikor bejövünk ebbe a birodalomba, a *Jézus nevét*.

Ebben a névben a menny teljes gazdagságát, a szellemi birodalom feletti teljes uralmat, ami az életünket illeti, és ahova az Úr kirendel minket az imákban, *teljhatalmat kapunk* ebben a névben. Igen nagy gazdagság van ebben a névben, és nem élünk vele úgy, ahogy élhetnénk.

Én kaptam ezzel kapcsolatban egy megfeddést, és hiszem, hogyha időzünk vele, mindannyian gazdagabbak leszünk. Ezért gondoltam, hogy el kell rajta *időzni*, hogy mit jelent az, hogy *befogadtuk Őt*. Ha valakik befogadták Őt, *hatalmat adott* azoknak. Te befogadtad a Jézust? Akkor ilyen hatalmad van! Hatalmat adott nektek, hogy Isten fiaivá legyetek.

Isten fiairól pedig azt írja az Ige a Róma levélben, hogy az egész teremtett világ sóvárogva várja, hogy mikor jönnek már elő Isten fiai, akik parancsolni tudnak. A földnek, a természetnek, a politikának, a gazdaságnak, a család dolgaitól kezdve mindennek, amibe beleütközöl, parancsolhatsz ebben a névben!

Hatalmat vehetsz, parancsolhatsz, és az a *parancsszó* úgy áll meg a szellemi birodalomban, mintha Jézus mondta volna, ha a *lakozásod* teljesül benne. Dicsőséget adunk Istennek, hogy ezen fogunk többet időzni, és jobban megértjük, és jobban fogunk élni vele, és jobban elsajátítjuk ezeket a szellemi mélységeket, amit ez hordoz.

Óriási dolgok vannak itt nekünk elrejtve, aminek meg kell nyílni az utolsó időkben. Azért jelent meg az Isten Fia, mondja az Ige. Vajon miért jött Jézus? Neki sokkal jobb lett volna a mennyben maradni, neki nem kellett volna erre a szörnyűséges földre lejönni, és harminchárom évet itt élni, a végén egy ilyen kereszthalált halni és szenvedni! Az Ige elmondja, hogy azért jelent meg... Na, vajon miért?

1JÁNOS 3,8.

8. ... Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

Ez egy olyan áttörő igazság, hogyha ezt elkezded végiggondolni, hogy vajon miért jelent meg bennem az Isten Fia? Mert *lakozást* vett bennem. Azt monda, hogy énbennem lakozik, Bennem miért jelent meg az Isten Fia? Hogy az *ördög munkáit* az én életemben *lerontsa*.

Ezt tessék magadba szívni, és *kiárasztani* ezt az igazságot, ez működik! Isten Fiának, Jézus nevének hatalma van, és ez neked adatik, és ez benned él! Az a szőlővessző teremni fog. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit *lerontsa*: azt, ami nem odavaló az életeden, a szeretteid életében, a közösség életében.

Amivel csak találkozol és beleütközöl, hogy az nem Istentől van, az az ördög munkája. Isten Fia azért jelent meg, mert ott *változásnak* kell lenni! Mégpedig az Isten Fia azokat lerontja az életedben.

Egy *tisztítás*, egy mennyei *terjeszkedés*, és az ellenség erejének visszaszorítása indul el abban a pillanatban, ahogy felkerültél erre a szőlőtőre. Oda lettél *beoltva*. Ez egy gyönyörű isteni élet, amely elkezd keringeni, elkezd folyni az életeden keresztül.

Neked csak tudatosítani kell magadban, egy *isteni tudatúnak* kell lenni. Egy szőlőtő–szőlővessző tudatunknak kell lenni, hogy ez átfolyik rajtunk, hogy ez működik az életünkben. Hogyha ezt a lakozást szem előtt tartjuk, ez az erő örömmel fog kiáradni és elvégzi, ami szükséges.

Közben a szemekben munkálja az Úr a gyönyörű tisztánlátást! Elfogadjuk szellemi értelemben is, hogy látunk majd olyan dolgokat, amiket eddig nem, de elfogadjuk a fizikális látásunkra is! *Tisztán látunk!* Soha nem tévelygünk! A mi világosságunk a teljes délig jön el. Isten Igéje, Isten akarata.

Az ördög munkáit *lerontja* Isten Fia az életben! Bátran jelentsd ki mindig! Az ördög munkáit Isten Fia lerontja az életben! Amikor megmérettetésben vagy egy helyzetben, *jelentsd ki*: az ördög munkáit Isten Fia lerontja az életben! És tedd hozzá, Jézus nevében!

Az olyan, *mintha Jézus szólta* volna, mert az Ő Igéjét szólod, és az Ő Szelleme van benned. Az Ő élete van benned! Mi tart vissza attól, hogy egy napon meglásd? Nincs az az erő, ami meg tudna állni Isten erejével szemben. Annak *úgy kell lennie*, ahogy el van rendelve, ahogy kimondod, ahogy ez a *parancsolat elhangzik* az isteni étellel a szádban.

Az az erő le lesz rontva, az ördög munkái le lesznek rontva az életedben, mert munkálsz, és rendszeresen kijelented és *elrendeled* ezt, és az az élet *munkába lép*. Az egész *angyali* birodalom kimegy ennek hallatán, mert ők Isten *Igéjének* a hangzatára figyelmeznak, ha elhangzik nekik parancsolat.

Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit *lerontsa* az életem felett. Bátran *jelentsd ki*, minden nap! Reggel *kezd így a napodat*! Ami aznapra el van készítve ellened, abban a pillanatban *megsemmisült*. Az ellenség, amit kitervelt, hogy egy kis buktató, egy kis kellemetlenség, egy kis borsot török az orra alá, meg mit fogok tenni. Tudod, mit tesz ilyenkor? Mikor kijelented, az *angyalok munkába mennek*, lesöprik, megsemmisítik mindezt.

A Szent Szellem a *vezére* az angyali seregeknek. A Szent Szellem a főnök, és kirendeli őket. Miért ne tennénk ezt meg, ha nekünk adatott? Miért ne élénk vele? Szorgalmasabbnak kell lennünk ezzel a gyönyörű névvel. Használjuk, *éljünk vele*, rendelkezünk ezzel a névvel!

Parancsolatokat hozhatunk ebben a névben. Isten fiaiként *uralkodhatunk*. Királyokként uralkodhatunk ebben a névben. Miért ne lennénk *buzgóbbak* ebben, mint eddig, ha megértjük, hogy működik? Bizony *buzgóbbak* leszünk. Lépten-nyomon ki fogjuk jelenteni, az Úr Jézus hatalmát az életünkben.

A 2Korinthusi levélben van egy csodálatos igazság az újjászületésünkről. Ha végig gondoljuk, akkor mi már Krisztusban vagyunk, mert beleszülettünk.

2KORINTHUS 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Valami új jött elő, ami nem volt addig – az *új teremtés*, egy újat teremtett Isten. Istennek a hatalmában áll, és mivel a Golgota véráldozata, az *engesztelés megvolt*, képes erre, hogy megtegye úgy, hogy a *bűnöst igaznak* kinyilvánítja, miközben az Ő igazsága nem csorbul. Ezt végezte. Újakat teremt. Azt mondja, ímé, újjá lesz minden.

Ez az „ímé” szó, amire szeretnék rámutatni. A héberben ez a *kazah*, ami azt jelenti, hogy ezt lásd, hogy *lásd azt meg*. De hogyan? Nem a két szemeddel! Nem a fizikai látható szemeiddel való látásra utal. A héberben van arra egy külön szó. Ez a *kazah* szó azt jelenti, amikor a próféta az ő szemeivel lát a *szellemi birodalomban*.

Úgy kell meglátnod, hogy minden újjá lett az életedben, amikor Krisztusba kerültél. Hogy mik vannak elkészítve ott nekünk? Micsoda áldások vannak ott? Milyen teljesség van ott elkészítve? Milyen hatalom, ahova bevezet minket az Úr? Látjuk-e ezeket?

Az „ímé” újjá lett minden, ezt a *szellemünk szemeivel* kell látnunk, mint ahogy a próféta fel-emelte a szemeit a Sion hegyére, és ott látta az *Úr szabadítását*. Nem a fizikai szemeivel látta. A szellemünk szemeivel, a *hit szemeivel*, azzal, amivel a láthatatlanokat tudjuk befogni, és látni.

Úgy kell látnunk ezeket az újakat, amiket Isten rendelt. Ezt a hatalmat, amit odaadott neked. Ezt, amíg nem látod, addig nem fogod használni. Mert aki Krisztusban van, *új teremtés* az. Ez mit hoz neked? Ezt meg kell *látnod* az Igéből, hogy milyen gazdagságot hoz neked! Hogy a dolgok már nem mehetnek úgy, ahogy eddig mentek a rossz irányba!

Itt változásnak kell lenni! Újjá lettek ezek. Újjá lettek a dolgok, Isten erejében, Isten teremtő erejében! Isten szeretetében, Isten kegyelmében újjá lettek azok! Egy *vadonatúj élet* jött elő Krisztusban. Az *Ő élete kering* bennem. Az a hatalom, amit a Jézus nevében kiejtünk, hogy mi adatott nekünk? Látjuk-e ezt? Újjá lett minden!

Az az összes terv, amit az ellenség készített az életedre, az mind megsemmisült. Minden terve, mert ímé, újjá lett minden. Ott nagyon ravasz az ördög, hogy megpróbál minket rávenni arra, hogy ugyanúgy éljük tovább az életünket, mint előtte, Jézus nélkül.

Az pedig nem lehetséges, mert ez egy szellemi valóság, amibe belekerülünk, ez a krisztusi Test. *Beleszülettünk* oda, és átjár minket ez az élet, mint a szőlőtőből kifakadó erő a szőlővesszőket átjárja. Így jár át minket ez az élet, ez az új élet.

Annak pedig meg kell látszania az életünkön, meg kell jelennie az életünk folyásában! Azt is elmondom, hogy Isten sokkal inkább vágyja ezeket a változásokat, mint mi magunk szeretnénk. Egy napon meglátod az *Ő* szeretetbirodalmában, hogy *Ő* mennyivel jobban akarja ezeket!

Mi is vágyunk a jóra, de hogy *Ő*, aki ezeket elrendelte nekünk az új teremtésben, elkészítette ezeket a jó cselekedeteket, hogy azokban járjunk. Szíve minden vágya, hogy azokba belekerüljünk, és azokban éljünk, azokban járjunk. Ez az *Ő* vágyakozása, ez az *Ő* álma. Istennek álmái vannak!

Ő álmodozik, hogy ó, ha csak meglátná a gyermekem, hogy azokba *belekerülne*, és azokat megélhetné, hogy megláthatná, hogy én egy milyen *jóságos Isten* vagyok, amiket én készítettem neki! Ezt csak evvel az *ímé* szellemi szemekkel fogjuk tudni meglátni.

Ha már látjuk, akkor már nagyon könnyen bele tudunk menni, akkor már tudunk benne járni. Bele tudunk lépni ezekbe, és ki tudjuk jelteni, hogy *ez az enyém*, senki el nem veszi tőlem! Ez az enyém!

Isten adta nekem, Isten fiainak a hatalma ez, amivel parancsolhatok, megtilthatom, hogy nem jöhet elő az ellenség terve, mert azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Ha lepusztítanak egy várost, mi marad belőle?

Így rontotta le Jézus az ellenséget. Nem maradt belőle. Nyoma sem marad az életedben az *ő* törekvéseinek. Ez egy akkora *kincses tárház*, ahova bemegyünk! Jézus nevének hatalmát kell ma meglátnunk jobban, mint eddig, hogy előbbre tudjunk jutni benne.

Jézus tanít az *Ő nevéről* a János evangéliumban. Érdekes, hogy János evangéliuma mennyit hozza az *Ő* nevét. A 14. és a 16. fejezetben is fogunk olvasni erről, két különböző vonatkozásban. Hogy mennyire egyszerű ez a mai tanítás, hogy a Jézus nevét jobban meglássuk, és jobban használjuk, és építsük be az életünkbe, a mindennapjainkba. Nézzük, hogy miként.

Először Jézus nem is az imáról kezd tanítani, hanem arról, hogy az *Ő* nevében parancsolhatunk. [A János 14,13–14. versekben a *kérünk* kifejezés áll, de Hagin tanításai szerint az eredeti szó töve megegyezik a *parancsolni* (követelni) szóval. Nem az Atyának parancsolunk, hanem Jézus nevében a dolgoknak, elemeknek, a sötétség erőinek, stb.]

Mutasd meg nekünk az Atyát, mondja neki Fülöp. Már annyit beszéltél az Atyáról, mutasd meg nekünk Őt! Akkor elhisszük, ha megmutatod. Az ember mindent látni akar először. Pedig ezek a dolgok előbb szellemben léteznek, és ha hiszünk benne és megtanuljuk, előszólítani őket, akkor jönnek elő a látásba, a valóságba.

JÁNOS 14,10.

10. Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondom néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki énbennem lakik, Ő cselekszi e dolgokat.

Jézus azt mondja neki, aki engem látott, hidd el, hogy az látta az Atyát! Ez így van velünk ebben a világban. Aki minket lát, és látja ennek az *erőnek a munkálkodását*, az meglátta az Atyát. Mert az Atya munkálja ezeket bennünk. Ez az Atya műve mibennünk és általunk.

Jézus így folytatja: Az Atya, aki énbennem lakozik, Ő cselekszi e dolgokat, és higgyétek, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem, és folytatja. Ha elhiszitek ezt a kettős lakozást, az Atya énbennem, és én az Atyában. Megint az a *lakozás*, az a kulcs.

Mert ha nem tudatosítjuk magunkban, hogy Ő itt *bent lakik*, akkor hogyan tudjuk elvárni, hogy a *cselekedetei megnyilvánuljanak*? Tudatosítani kell magunkban, hogy Ő itt bent lakozik, és a *Jézus neve hallatán cselekszik*.

Pedig ezek a szellemi dolgok először léteznek, és ha hiszünk benne, és megtanulunk velük kommunikálni, akkor jönnek elő a látásba, valóságba. Jézus azt mondja neki: Aki engem látott, hidd el, hogy látta az Atyát.

Ez így van velünk ebben a világban, aki minket lát, és látja ennek az erőnek a munkálkodását, az meglátta az Atyát, mert az Atya munkálja ezeket bennünk. Ez az *Atya műve* mibennünk, és általunk. Jézus így folytatja:

JÁNOS 14,12–14.

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Ha elhiszitek ezt a lakozást, ezt a kettős lakozást: az Atya énbennem, és én az Atyában. Megint ez a lakozás a kulcs, mert ha nem tudatosítjuk magunkban, hogy Ő itt bent lakik, akkor hogyan tudjuk elvárni a cselekedeteit, hogy megnyilvánuljanak. *Tudatosítani* kell magunkban, hogy Ő itt bent lakozik és a Jézus neve hallatán cselekszik. Nézzük meg, mit.

Aki *hisz énbennem* – mondja Jézus –, *az is cselekszi* majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem. Ez egy óriási, nagyon bátor kijelentés Jézus szájából. Amiket én cselekszem, aki hisz bennem, ő is cselekedni fogja. Ezt Jézus mondja. Ez egy *hatalom átruházás*.

És úgy folytatja, hogy nagyobbakat is cselekszik majd azoknál. Jézus most megtetézi, hogy nem csak ezeket fogja, amiket látattok, hanem még ennél *nagyobbakat is* fog cselekedni, aki hisz énbennem – akkor még van hova araszolgatnunk!

Ilyenkor nem kárhozzatjuk magunkat, hanem *lendületet veszünk*, hogy az Úrnak vannak még dolgai, amiket még nem látunk, de meglátjuk azokat. Tehát még ezeket a nagyobbakat is elő kell, hogy hozza. Nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én – mondja Jézus – az én Atyámhoz megyek. Többé nem itt a földön, hanem az Atya jobbán leszek.

Jézus felmagasztaltatik, és ezáltal a mi pozíciónk is felemeltetik, ezzel ezt mondja. Mert egybe vagyunk kötve: szőlőtő, szőlővessző. Mi is ott vagyunk vele az Atya jobbján, mert Őbenne lakozunk. Hatalmi hely. A legmagasabb hatalmi helyre lettünk ültetve. Ezért tudunk nagyobbakat cselekedni, mint Jézus, amikor a földön járt.

Magasabbra lettünk emelve, és ezt Ő cselekedte velünk. Nem mi érdemeltük ki, úgyhogy ne járjunk akkora nagy mellénnyel. Tudjuk, hogy Ő cselekszi ezeket. Az Ő jósága, az Ő kegyelme, az Ő irgalma cselekszi ezeket.

JÁNOS 14,12–14.

13. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőítsék az Atya a Fiúban.

Hagin vonalát követjük, és ő görög nyelvprofesszorokkal utána járt ezeknek a szótöveknek. Itt a kértek szóval Jézus nem annyira a kérésre, inkább a *parancsolásra* [követelésre] utalt. Ha élünk ezzel a hatalommal és parancsolunk az Ő nevében – mert a kérés majd a 16. fejezetben lesz, ahol Jézus részletesen végigtanítja, hogy mit jelent, hogy eddig nem kértünk és most kérünk, de itt a 14. fejezetben egy hatalmi parancsolásról tanít minket.

Hogy *akármit* parancsoltok az én nevemben, *megcselekszem* azt – mondja Jézus. Alig várja, hogy kiejtsd a *Jézus nevét*, azzal a hatalommal, azzal a hittel. Hisztek az én nevemben? Parancsoljatok! Ott lakozom bennetek és megcselekszem azt, hogy dicsőítsék az Atya a Fiúban, hogy az Atya dicsősége megláttassék a Fiúban, akiben mi lakozunk.

Mi a Fiúban lakozunk. Ennek a képnek ott kell lennie bennünk minden szempillantásban, hogy nem egymagunkban vagyunk itt a földön, és nem vagyunk magunkra hagyatva, hanem egy isteni élet lakozik bennünk! Őt képviselve élünk itt úgy, hogy Ő bennünk lakozik.

Egy isteni egységben vagyunk itt a földön, és amit *parancsolunk* az Ő nevében – hogyha ez tudatosul bennünk, mert hit által jön elő –, azt mondja Jézus, hogy én azt *megcselekszem*. Te csak parancsolj nyugodtan, és én megcselekszem! Micsoda kihívás ez: Te parancsolj, és én megcselekszem azt! Micsoda meghívás ez!

Érdemes ezzel *időzni*, mert Jézus szavai az igazság. Minden szava igazság. És azért, mert a múltban voltak kudarcaink, vagy voltak olyan események, amikre nem szívesen emlékszünk, mert nem lett volna szabad, hogy úgy legyen – minden ember életében van, hogy hoz rossz döntéseket, kudarcok, és baklövések – attól még az *Ige igaz*.

Ha te *élsz vele*, akkor gazdagabb leszel, és gazdagabb lesz a királyság. Úgyhogy ebben a *névben parancsolnod* kell, élj vele! Jézus meghív erre: ha te parancsolsz az én nevemben, én megcselekszem azt. És tudod mi a célja? Hogy az *Atya dicsőséget vehessen* a földön, mert a név felmagasztaltatik.

Nem a te dicsőséged növekszik, úgyhogy ne hizlaljuk a saját májunkat! Nem, ez az Ő dicsősége, az Ő dicsőségére van, hogy az Ő dicsősége nagyobb legyen a földön, hogy az Atya megdicsőülhessen a Fiúban.

Erről szól a királyság, hogy ismerje meg ez a föld az Atya dicsőségét, ez a föld teljes legyen az Ő dicsőségével. Teljes legyen a *dicsőségnek ismeretével*. Erről szól a mi meghívásunk. Úgyhogy ezzel élnünk kell.

14. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

Megismétli Jézus. Ez egy *parancsolás* [követelés] itt. Ha kértek az én nevemben, én megcselekszem – mondja Jézus. Hogy bátorít itt minket? Megint ismétli, mert tudja, hogy hihetetlennek tűnik elsőre a fülünknek, hogy erre biztatna minket. Igenis *parancsolhatsz* a szélviharnak, és el kell csendesednie, parancsolhatsz a tengernek, és el kell csendesednie. Ugyanaz a Jézus fogja lecsendesíteni, mint aki a tengeren járt. Ő lakozik tebenned.

Parancsolhatsz a viszálykodás szellemének, és az eltávozik a gyülekezetről. És lesz nagy csendesség, és lesz nagy békesség. Úgyhogy nem hajlunk meg az ellenség munkái előtt, hanem parancsolunk ebben a névben. Mert Ő bennünk lakozik és olyan, mintha Ő parancsolta volna, ott azon a helyen, ahol te állsz.

Így lesz a vakok szemeinek a megnyílása, és így lesz a süketek füleinek a megnyitása ebben a névben. Ebben a *névben küld ki* minket, hogy azokat, akik hisznek, ilyen jelek követik, és az első, amit említ, hogy az én nevemben ördögöket űznek.

Micsoda meghívás! Annak ott nincs jó helye, annak az ördögnek abban a testben. Parancsolhatsz, hogy távozz innen! Annak *távozni kell!* Parancsolhatsz. Az én nevemben – mondja Jézus. Ez a *név* nekünk adatott.

Annyira valóságos ez az *egység*, szőlőtő és szőlővessző, hogy odaadta nekünk a nevét, hogy élj vele, parancsolj vele, *rendelkezz vele*. Ugyanis, ha bennem lakozol, akkor nem fogod másra használni azt a nevet, mint amire én tenném itt a földön.

Ennek ez a *kulcsa*, a lakozás. A tisztaság és a szentség fog uralkodni az életedben, és úgy tudsz majd járni, ahogy Jézus járt. Az *Ő képviselőtében* parancsolni tudsz ebben a névben, és az Ő ereje működésbe lép. A 14. fejezetben megtanuljuk, hogy parancsolhatunk ebben a névben.

Most a 16. fejezetre lapozunk, Jézus újabb dolgokat tanít az Ő nevééről. Ebben a névben soha nem kértetek még semmit az Atyától. A tanítványokhoz beszél, akik vele jártak az Ő földi szolgálata idején, a kereszthalál előtt. *Jézus neve* nem volt ismert még úgy, ahogy ma ismert a szellemi birodalomban, mert még nem aratott győzelmet.

JÁNOS 16,23–24. 26.

23. És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.

Azt mondja nekik itt Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak *kérni fogtok* – jövő idő – *az Atyától* az én nevemben, megadja néktek.

24. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.

Tanít az Ő nevééről, hogy a *nevében kérhetünk*, ez egy imádság. Mert Jézust úgy ismerték, mint egyet közülük, aki elhívta őket, és látták a csodákat, és Jézus elkezd tanítani őket a nevééről, hogy lesz majd egy nap, amikor az én nevemben kérhettek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben, és ha eljön ez a nap, akkor kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetök teljes legyen.

Mindaz, *amit kérned* kell – mert még nem teljes az örömed –, az itt *elhelyezhető a trón előtt* imádságban: a személyes életünk, a közösség, a város és az ország, akár a nemzetközi politikára is kiterjesztheted, ha van hited.

Mehetsz az Úr elé kérni: Uram, nekem akkor lesz teljes az örömöm, ha ezt megcselekszed, és az *imámat felterjesztem*, a Jézus nevében. Kérek, mert biztattál engem. Nekem adtad ezt a nevet. És így menj a trón elé, bátorítva magad, buzdítva magad, hogy ez a *név a tied*, neked adatott, hogy imádkozz benne.

A hitünket ki kell benne építeni, hogy ez egy *erős hit* legyen, amikor odaállunk a trón elé és kérünk, mert hit által van az *elfogadás* is. Amit ott kapunk, Isten azt mondja, hogy ámen és odaadja neked, az hova kerül? *Az bekerül a szellemedbe*. Ott fogadod el. El kell fogadni.

Be kell *fogadni*, és utána ebből a szellemi birodalomból kerül elő a *láthatókba*. Neked kell hordoznod, *imádkozni*, hálákat adni, *hitben kitartani*, amíg meg nem látod. Ez a mi részünk. Nagyon sokan itt elengedjük. Ami már nekünk megvan szellemben, azt valahol *elengedjük*, mielőtt még meglátnánk. Jézus mondja:

JÁNOS 16,23–24. 26.

26. Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát tiérettetek;

Ez azt jelenti, hogy neked *belépésed* van közvetlenül az *Atya elé* a Jézus nevében, mert ha újjászületted, akkor Jézus Krisztus nem közbenjáród ebben a dologban. Ha kiejted Jézus *nevét*, akkor az Atya *meghallotta* azt az imát.

Azt mondja Jézus, hogy nem kell kérnem az Atyát, hogy itt van a drága gyermekem, aki most kér az én nevemben. Atyám, kérlek, hallgasd meg! Szó nincs róla. Azt mondja, hogy az Atya maga szeret benneteket. Ha ebben a *névben járultok elé*, akkor saját maga *meghallgat* benneteket.

Főpapunk lett a Jézus. Addig *közbenjárónk*, amíg nem ismerkedünk meg az Atyával, utána *főpapunk* lesz, és könyörög értünk, de az Atyához *közvetlen bejárásunk* van ebben a névben. Kérhetünk és megkapjuk azt, hogy az örömünk teljes legyen.

Tessék ebben a névben a trón elé járulni és tudni, hogy Jézus biztat erre, és Jézus odaadta a nevét. Olyan, *mintha Jézus maga kérné* az Atyát, amikor az *Ő* nevében kérsz. Jézusnak minden imáját megválaszolja az Atya? Van egy ima, amit ha Jézus elmond, azt az Atya nem válaszolja meg? Nincs!

Mi pedig ebben a *névben járulunk oda* és kérünk, ami azt jelenti, mintha Jézus kérné. Jézus megkapja? Akkor mi is. Mert egyek vagyunk, ez az egység. Olyan, mintha Jézus imádkozná azt – ez egy fenséges dolog.

Időzni kell rajta, meditálni, át kell adnod magad ennek az igazságnak, hogy ez igaz az életedben, hogy ez működik neked, és bátorítsd magadat! Ebben a névben bátran imádkozzál! Ez az imádság.

Nézzünk további két helyet János leveléből, ahol a *névről* tanít nekünk az apostol. Jánosnál rengeteg *kijelentés* volt az Úr Jézus nevééről, mert a János evangéliumát és a János leveleit ugyanaz a János apostol írta.

Az 1János 3. fejezetében ír a *névvel* kapcsolatban. Nekünk ebben a névben ma *nagyobb hitet* kell mérítenünk, mint valaha, mert ebben a névben van benne a *mennyei birodalom*, és a szellemi birodalom *teljes gazdagsága*, melyet ez a *név nyit meg* nekünk, és ennek a névnek ma nagyobb hittel kell bezárulnia a szívünkbe, mint valaha.

Bátran ejtsd ki a Jézus nevét, semmit nem kételkedve! Ez a név a tied. Ez az örökségünk része, hogy használhatod, hogy imádkozhatsz, hogy parancsolhatsz ebben a névben. Hallunk az 1János 3-ban erről a névről.

1JÁNOS 3,23.

23. Ez pedig az Ő parancsolata, hogy higgyünk az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk.

Itt olvasunk parancsolatról. Ezeket már úgy írja, azoknak írja, akik bent vannak a krisztusi Testben, tehát Jézus nevét már segítségül hívták, és Jézus nevében *újjászülettek*, az atyafiaknak írja, a krisztusi Testnek írja.

És azt írja, hogy *parancsolatot* adok néktek. És mi ez a parancsolat? Hogy *higgyetek* az Ő Fiának, a Jézus Krisztusnak *nevében*. És meg kell vallanunk: hogyha én a Jézus *nevét kiejtem*, az egész szellemi birodalom *megmozdul* abban az imában, amit kértem. Azt mondja: *higgyetek benne!* Ha nem látjátok még, akkor is *higgyetek benne!* A Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának a nevében *higgyetek*. Parancsolat.

Ne lankadjon a hited, azért mert kértél, és nem látod még! Vagy kértél, és nem úgy lett. Nagyon *trükkös* az ördög, mert hoz ilyen helyzeteket az életünkben, és azt mondja, hogy á, látod, hát ez csak itt van leírva, de neked nem így lett, és nem lett meg, amit kértél, és nem lett meg, és ez sem lett. És sorolja, mintha nem lenne igaz az Ige.

De Hagin mondta, hogyha az összes beteg meghal, akiért imádkozom, Jézus akkor is a gyógyító. Ezt mondta, és ez az igazság. Azért, mert száz imából egyre sem érkezett válasz, attól ugyanúgy fogok hinni, ördög, ezt most tudd meg, mert ez parancsolat, hogy én *higgyek* az Ő Fiának nevében, és ezt a *hitemet nem fogom földadni!*

Akármilyen kimenetele is volt bármelyik imádságomnak – utolsó pillanatig hitben vagyok, hogy a hitem ne szégyenüljön meg a trón előtt. Az Atya a *hitünkben gyönyörködik*. A hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. Akarsz-e tetszeni Istennek? *Higgyél* a Jézus nevében! Ez a név megmozgatja az egeket, a földet, és a pokol minden erejét.

Ezt írja, mert olvasom nektek a Filippiben, hogy minden térdnek *meg kell hajolnia* menyenyen, földön, és föld alatt ennek a *névnek a hallatán*. És hittel kell kiejteni, nemcsak egy üres frázis, hogy Jézus neve, aztán megyünk tovább. Nem, ha ezt a nevet *kiejted hittel*, ez a *leg hatalmasabb erő* a világon. A leg hatalmasabb erő!

Ez nagyon jól tesz nekünk, mert ezeket mind hallottuk már régebben, de amikor újra és újra halljuk, akkor egy *belső megerősödést* kapunk. Igen ez az enyém, tudom, hogy nekem működik, mert Isten rendelte és Isten adta, és ez a kegyelmi birodalomnak a része, a Jézus neve.

Milyen egyszerű dolog! Nem kér tőlünk többet, minthogy *szóljuk ezt a nevet hittel*, parancsoljunk ebben a névben, imádkozzunk ebben a névben. Ez a név nekünk adatott. Így megyünk el az 1János 5-ben a 13-as versre. Itt ugyanezt megismétli szinte szóról szóra.

1JÁNOS 5,13.

13. Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.

Vagyis olyanoknak írja, akik Jézus nevében már újjászülettek, akik segítségül hívták a nevét, és benne vannak a krisztusi Testben. Bent vagytok a Testben, a krisztusi Testben, tudjátok, hogy *örök életetek* van. Ne hagyjátok, hogy bárki, bármit mondjon és megtévesszen, továbbra is *higgyetek* az Isten Fiának nevében! Nézzétek ezt a buzdítást!

Nem csak bekerültetek a *királyságba* – mondja –, hanem tudjátok meg, hogy mi van nektek ott. Ott van nektek ez az élet, ez az *örök élet*, amit nyertetek, és továbbra is higgyetek az Ő nevében. Van folytatás, azt mondja. Higgyetek, harcoljatok, parancsoljatok, éljtek ezzel a névvel. Hatalmasakat cselekszik ez a név.

Ez a *név a mi örökségünk*. A legnagyobb dolog a világon, amit Isten tehetett, hogy odaadta nekünk a Jézus nevét. Nem csak befogadott minket ebbe a gyönyörű új életbe, a krisztusi Testbe, hanem *odaadta* ezt a *nevet*, amiben Jézus tette a csodákat a földön. Az Ő saját nevét.

Valami nagyon nagy csoda ez, amit érlelni kell a szívünkben, hordozni kell, és meg lehet élni mindennap az örömét. Egyszerűen csak kezd el magasztalni Jézus nevét. Ha úgy érzed, hogy még nincs eléggé a szívedben ez a név, akkor menj a trón elé, és kezd el dicsérni a nevet, magasztalni azt a nevet!

Adj hálákat, hogy a tied ez a név, és nézd meg, hogy hogyan fog megnyílni a Szent Szellemnek a befogadó, örömteljes „Jer be, leányom, az én országomba” *meghívása*! Beljebb visz és mutat dolgokat, kijelent dolgokat. Ez a *név él*, ez a név lüktet az életünkben. Ez a név élő és ható az életünkben. A Jézus neve.

Sokszor nem imádkozunk ebben a névben, hanem magasztaljuk és *fölemeljük ezt a nevet*. Uram, felemelem ezt a nevet ebben a helyzetben, mert ez a *név uralkodik*, mert kijelentettem, hogy Jézus a király ebben a helyzetben, és most csak magasztalom ezt a nevet. Mert még nem látom a változásokat, de magasztalom ezt a nevet.

És miközben magasztalod ezt a nevet, a *probléma eltörpül*, egyre kisebb és kisebb lesz a te *ímé* szellemi szemeidben. Azokban a szemekben, ahol látnod kell a *megoldást*, hogy *ímé*, minden újjá lett, ez az, amit neked *látnod* kell. Magasztald és emeld föl a nevet, és ne a problémádra tekints! Magasztald a nevet!

Ez az a név, ami ezt megcselekszi. Ez az a név, amiben hatalmat vettél, ez az a név, amiben az Atya elé járulhatsz. Ez a *név mindenható*. Ez a név olajjal teljes. Ez a név a legcsodálatosabb név. Ez a tied, ez ilyen egyszerű. Használhatod, élj vele, gyönyörködj benne! Gyönyörködj ebben a névben! Ez a névnek a csodája. A Jézusnak a neve, hogy neked adatott.

Higgyetek az Ő nevében! Látod, az apostol *buzdítja* a tanítványokat. Higgyetek ebben a *névben!* Higgyetek ebben a *névben!* Legyen *erős a hitetek*, építsétek ki! Higgyetek ebben a *névben!* Ne adjátok fel oly könnyen! Higgyetek ebben a *névben!* Buzdítja őket újra és újra.

Nézzük meg, hogy Pál apostol mit tanít erről a névről, mert miközben ezeken egyre jobban elmélyülünk, lesz tapasztalat, hogy egyre erősebb a hitünk, mikor kiejtjük ezt a nevet. Ebben a névben *veszek hatalmat* a gyógyító sorban minden élet felett, minden betegség felett így *parancsolok* a Jézus nevében, s el kell távoznia az életedből.

És az *meghallja*, mert a hitemből szóltam, és *térdet hajt* és eltávozik, megtörve annak az ereje az életed felett. Nem jöhet vissza! Ahogy Jézus mondta: megtiltom, hogy valaha visszajöjj ebbe a templomba! Így parancsolhatsz, és az meghallja.

Jézus nevét nem lehet nem eléggé használni, még mindig van hely, ahol kijelentheted. Ha mérsz az utcán, dicsérheted ezt a nevet és kiáraszthatod a név hatalmát a környéken, ahol laksz. Ide aztán betörő be nem teszi a lábát – jelentsd ki!

A Jézus nevében hatalmat vettem! Az ellenség rettentése jön a járókelőkre, a gonosztevőkre, a betolakodókra, és a Jézus nevének a rettentése jön, és elfelejti a gonosz szándékát is, ha erre jön. Prófétálj ebben a névben!

Üresjáratok vannak az életünkben, rengeteg, miért ne a *Jézus nevével* élénk ezeket a perceket? Beépíthetjük úgy az életünkbe, mint eddig soha nem tettük, ha rálátunk erre. És a Jézus nevében gondolkodjunk, Jézus nevében lélegezzünk, a Jézus nevében térjünk nyugovóra, és a Jézus nevében legyenek az álmaink.

Mindent az Úr Jézus nevében cselekedjete! Ezt is elolvasom nektek, ma ez lesz a záró Ige. Két-három igehelyre megyünk már csak el, de érzitek, hogy felbuzdult a hitetek? Tudjátok, mi tette? Hogy a szellemetek azt mondja igen, ez az, ez az enyém! A Szent Szellem pedig ott van, és bizonyosságot tesz.

Ragadd meg, ez a tied, használd ezt, élj vele! Parancsolj a nevében, és meg fogod látni. Ő a buzdító, Ő a segítőnk ebben, a Szent Szellem. A segítőnk, aki azt mondja, hogy igen, ez az Ige, amit most hallottál, ez az Ige, ami előbbre visz téged, mert ez Isten Igéje, és elkezd felbuzdulni a hitünk.

Ez az élő hit vezet el, hogy minden részletében mit *hogyan tegyünk*. Hogy te hogy tedd azt, hogy imádkozz, hogy prófétálj az életed dolgai felett. Ő vezet el minden igazságra. Ő a legnagyobb *támaszunk* a Szent Szellem, és Ő elvezet ezekre minket. Ez csak egy alapigazság a Jézus nevéből, amit ma hallunk, hogy felbuzduljon a hitünk.

A Filippi levélből szeretném olvasni az Igét. Jézus Krisztusnak az engedelmessége, *mikor olyan állapotban találtatott, mint ember*. Ő létezett előtte is. Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.

Ő az élő Ige, aki *testet öltött*, ezért mondja, hogy amikor olyan állapotban találtatott. Egyszerűen csak magzati formájában találta magát, szűztől fogantatván, mert engedelmes volt, előtte is létezett az Ige. A győzedelmes Ige. Isten Igéje. Átala teremtette Isten a világot. És az Ige olyan állapotban találtatott, ez Jézus Krisztus, a mindenható Ige.

FILIPPI 2,8–11.

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Képzeljétek el ezt a megaláztatást, bent a méhben elkezd osztódni. A legkisebb sejtosztódástól kezdve, az összes embrionális fázison át kellett mennie Isten Igéjének, hogy eljöhessen hozzánk. A Biblia azt mondja, hogy ez egy megaláztatás volt a részéről, mert honnan jött, és mit tett le, és *megüresítette magát*, de mivel ezeket elvégezte, engedelmes lévén halálig, a keresztfának haláláig:

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza neki oly nevet, amely minden név fölött való;

Ha te engedelmes vagy és olyan helyzetekben is érzed magad... Vannak olyan helyzetek, amikor bántás ér. Ilyenkor azt mondd, hogy Uram, itt engem most megalázás ért! De mivel Te mondd, megállok benne és *meghajtom magam*, és inkább én kérek bocsánatot a másiktól, mert neked akarok kedves lenni ebben a dologban!

Ha te magadat *megalázod* bármilyen formában úgy, hogy a lelkiismereted közben Őreá tekint, akkor abból *felmagasztaltatás* jön. Ez történt Jézussal. Azt mondja, hogy felmagasztalta Őt. Az Isten felmagasztalta Őt, *felemelte* egy olyan helyre, ahol nem volt előtte.

Tehát Ő *elnyerte* ezt a *nevet*, addig nem volt ez a név az Ő birtokában, addig csak úgy hívták Őt, hogy Isten Igéje, de isteni személy volt. Minden, amit Isten szólt, az Ő volt, de nem volt neve. És mivel engedelmes volt a keresztfának haláláig, ezért az Isten ajándékozott neki egy nevet. *Elnyert* egy olyan nevet, hogy aztán az a *tied lehessen*.

Semmit vissza nem tart belőle az Atya, teljesen neked adta. Ez az a név, amely *minden név fölött* való – így írja. Nincs fölötte már név semmi. Mondod egy királynak a nevét, de aztán jött egy másik király és legyőzte. Nézd végig a történelmet.

Felütötte magát egy birodalom, aztán jött egy másik birodalom, és semmivé lett. Vége lett az uralmának. Első Konstantin, második Konstantin, jöttek, előbb-utóbb mindig letarolták, lepusztították, és jött egy újabb király.

Ez Jézusnál nem így van. Ő olyan név, hogy nincs fölötte való név. Minden felett való név. Minden név fölé felmagasztalta Isten Őt. Ami csak létezik a szellemi birodalomban, afölött van a neve. És megmondja az Írás, hogy miért tette:

FILIPPI 2,8–11.

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké.

Mondd ezt velem együtt: a Jézus nevére! Ma erről hallunk, hogy ha Jézus nevét kiejted, mik történnek, nézd meg! A Jézus nevére minden térd meghajoljon. Látod-e ezt magad előtt? Az aggodalom, az anyagi probléma, a hitel, amit felvettél, az a családi gond, ami van – minden térdnek meg kell hajolnia, ha hittel mondod ki ezt a nevet, mert megszerezte ezt a nevet, és neked adta.

Mindennek meg kell hajolnia a mennyekben, a földön és a föld alatt. Akkor mi marad, ami kimaradna ebből? Nincs semmi! Az egész teljes birodalom. A mennyekben, a földön és a föld alatt. Minden névnek *engedelmeskednie kell* a Jézus nevére!

Bátorodsz a szívedben, hogy ezt a *nevet kiáltod*, amikor helyzet előtt állsz. A Jézus nevére engedelmeskednie kell! – kijelented. Parancsolatot mondtál, mert így van megírva. *Királyi rendeletet* hoztál. Isten Fiának a rendelését hallotta meg a világ, a szellemi birodalom, és az *angyalok mennek munkába*, amiket te most még nem látsz, de hidd el, hogy dolgoznak, mert nekik is meg van parancsolva, hogy Jézus nevére beteljesítsék. Meg van nekik parancsolva.

Egy napon számonkérés lesz, az angyalokat meg fogjuk ítélni, hogy végezték-e úgy a dolgukat, ahogy mi a trón előtt megvallottuk, és megkértük, és befogadtuk, és munkáljuk, és az *angyalok munkatársak* ebben. Láthatatlan birodalom, de munkálják azt.

Ez a név a Jézus neve, úgyhogy kár más szentekhez fordulni. Vannak olyan hívők, akik imádkoznak sokféle szenthez, ehhez a szenthez is elmondanak egy imát, a másik szentnél is elmondanak egy imát, bedobnak egy kis pénzt a perselybe, de a Biblia nem mondja ezeket. Elmondtam az imát szent Antalnak, meg elmondtam ennek, és egy csomó szenthez imádkoznak, de nincs helye az Ige szerint ennek.

Úgyhogy ha így nőttél fel – én is egy ilyen imádság-rendszerben nőttem fel, nagymamám mindig szent Antalnak is adott. Hogy jaj, csak megtaláljak valamit. Megint valamit. És nem volt nagyobb tudása, őt így tanították, és minden imája megválaszoltatott, hatalmas hitű asszony volt.

De amikor az ember eljut ide, erre az igazságra, hogy a Jézus neve *minden név fölött* való, akkor szükségünk van-e valami más névre ezek után? Nincs. Ez *neked odaadott*, ez a tied és *élj vele*, parancsolj és imádkozz ebben a névben, mert meghallgatásod van a trón előtt, meghallgatják az imádat, mintha Jézus mondta volna!

Viszont megparancsolták, hogy *higgyünk* ebben a *névben*. Higgyünk, imádkozzunk, éljünk vele, törjük meg az ellenség derekát ebben a névben. Dolgozni kell, ez egy *hitprojekt*. Munkálkodjatok az üdvösségetek dolgaiban! Látod már, mit jelent?

Munkálkodjatok, vegyétek magatokra ezt a hit munkát, és *jelentsétek ki azt a hatalmat* a Jézus nevében az életetek felett! Szólítsátok be az anyagiakat a Jézus nevében, és így tovább. Ébredjen fel a hitünk erre, hogy mit kaptunk, *használjuk ezt*, és minden térdnek meg kell hajolnia mennyen, földön és föld alatt erre a névre.

FILIPPI 2,8–11.

11. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Az *Ő Úr voltát* fogja minden nyelv vallani. Azok is, akik most ellene ágálnak, azok is, akik azt mondják, hogy nincs Isten. Sok ateista van kint a világban, aki egy napon oda fog állni a trón elé, és meg kell vallaniuk. Csak akkor már késő lesz, mert ők elkárhoztak.

De nekik is egy napon vallást kell tenni erről, akkor miért ne tennénk meg most, ha ez a világosságunk megvan. Megvalljuk, hogy *Jézus Krisztus Úr* az Atya Isten dicsőségére. Ez a név *dicsőséget* szerez az Atyának!

Az Atya Isten dicsőségére van ez a név az életedben, hogy megvalld, hogy ebben a helyzetben Jézus az Úr. Mit tettél? Dicsőséget szereztél az Atyának vele. Hogy a hitedben állsz, hogy kitartasz, hogy lehetőséget adsz arra, hogy az a szellemi birodalom munkálódjon és előhozza, amiben hiszünk, amit kérünk, amit meglátunk, hogy az megvan nekünk.

A *kazah* szó ez, a szellemi szemeinkkel látjuk, kitartunk a hit harcaiban, és ez dicsőséget szerez az Atyának. Erre az életre kaptunk elhívást. Ez az az élet, amit élnünk kell, amire elhívást kaptunk, és milyen büszkék vagyunk erre, hogy ezt megismerhettük! Elhívást kapunk, hogy a legapróbb dolgokban az életünkben *építsük be a Jézus nevét*. A mi királyunk nevét, a királyok Királyának nevét.

Büszkén kiejthetjük ezt a nevet, uralom van ebben a névben, hatalom van ebben a névben, békesség van ebben a névben. Ezért kéri tőlünk azt az Ige – és ezzel szeretném ma lezárni az igesort. Lehet, hogy jövő héten felvesszük újra, ha a Szent Szellem kéri majd tőlünk.

KOLOSSE 3,17.

17. És mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Óáltala.

Vagyis minden cselekedettedben, ha piacra mész vásárolni, ha a kiskertben munkálkods, ha bent főzőcskézel, ha mosogatsz, ha erre készülsz, ha azt tervezgetsz, mindenben. Be van-e így építve a Jézus neve az életedben? Akkor támadhatatlan vagy, nincs, hol bejőjjön az ellenség.

Mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel – vagyis a beszédeinket is, a kijelentett megvallásainkat, a cselekedeteinket –, *mindent az Úr Jézusnak nevében* cselekedjétek. Nézd meg ezt! *Nincs helye az ellenségnek*, hogy beszivárogon, ha Jézus nevében teszed.

Az egy szellemi burkolatot hoz, a *Szent Szellem burkát* fogja odahelyezni arra, amiben éppen vagy. Sem baleset nem jöhet, sem a depresszió nem jöhet, sem egy rossz gondolat nem tud leuralni, mert az Úr Jézus nevében cselekedted. Az Úr Jézus nevében szóltad. Az Úr Jézus nevében gondoltad azt.

Mi képesek vagyunk felfogni a Szellem gondolatait a *Krisztus értelmével*. Képesek vagyunk rá a Szellem gondolatait gondolni azzal az értelemmel, ami a Szellemünkben van, és az Krisztus értelme. Vagyis, igenis képesek vagyunk az *Ő* gondolatait gondolni, és ha ezt kijelented a Jézus nevében, akkor tudd meg, mi a következő.

Egyszer csak fog jönni egy gondolat: hopp, ezt pedig nem is gondoltam! – és leszállt a mennyből a *Szellem gondolata*, szikrát kaptál arra a helyzetre. Mi képesek vagyunk a Szellem gondolatait gondolni. Nyisd meg magad erre!

Mindent az Úr Jézus nevében kell tennünk. Az Úr Jézus nevében cselekedjétek, és hogyan? Hálát adván az Istennek és az Atyának Őáltala. Hálaadásokat mondj! Miközben a *Jézus nevé*t *kiejted*, adjál hálákat az Isten trónja előtt! *Adjál hálákat*, hogy ez a név cselekszik! Adjál hálákat, hogy ez a név él és mozdul az életedben! Hálákat adjatok!

Mindent ebben cselekedjétek! Látjátok, hogy mit kér Isten tőlünk? Hogy *borítsuk be* magunkat ebben a névben, és akkor fog jönni a felségesnek a rejteke az életünkben. *A felséges rejteke* ebben a névben. Elkezdjük imádni ezt a nevet. Ez a név a tied.

Ébredj fel, használd ezt a nevet, és csodákat fogsz látni az életedben a Szellem ereje által! Dicsőséget adunk Istennek. Kezdjük el Őt imádni ebben a névben, a Jézus nevében! Emeld föl a kezed, úgy *emeld föl ezt a nevet* a trón előtt, és köszönd meg ezt a nevet! Halleluja! Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.